Dosar nr. *****
*****

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

20 octombrie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani
în componență:
Președintele ședinței,
Judecător Vladislav Holban
Grefier Beatrice Pascari
cu participarea interpretului Neonila Bujor

examinând în ședință închisă acțiunea în contencios administrativ înaintată de ***** împotriva Inspectoratului General pentru Migrațiune, Direcția azil și apatridie cu privire la anularea actului,

c o n s t a t ă:

La 21 august 2024 ***** reprezentată de avocatul Cotruța Sergiu, a depus o acțiune împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, Direcția azil și apatridie cu privire la anularea actului, solicitând: anularea deciziei nr. ***** din 19 iulie 2024 cu privire la respingerea cererii de azil, emisă de Inspectoratul General pentru Migrație, Direcția azil și apatridie și obligarea Inspectoratul General pentru Migrație, Direcția azil și apatridie să emită un act administrativ favorabil prin care să admită cererea de azil depusă de ***** și să îi acorde acestuia statut de refugiat sau protecție umanitară.

În susținerea cererii înaintate, reclamantul a declarat că la 15 decembrie 2023, *****, s-a adresat la Direcția de azil și integritate, cu o cerere de azil în Republica Moldova. La momentul solicitării azilului solicitantul era plasat în detenție în Penitenciarul nr. 13, mun. Chișinău.

Prin decizia cu nr.***** din 17 iulie 2024, s-a dispus a respinge cererea de azil, iar în motivare a fost menționat că cererea domnului ***** nu îndeplinește condițiile necesare pentru acordarea protecției umanitare conform art. 19 al Legii nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul politic.

Pentru a decide astfel, Inspectoratul General pentru Migrație, Direcția azil și apatridie, a constatat că în speță se dă citire: *„Referitor la elementul subiectiv. La evaluarea credibilității interne au fost luate în considerare declarațiile solicitantului, potrivit carora dânsul nu dorește să se întoarcă în Federația Rusă dearece pe numele său este intentat dosar penal din motive economice. Referitor la elementul obiectiv, este de asemenea necesar să se evalueze declarațiile făcute de solicitant. însă, declarațile solicitantului nu pot fi considerate în abstract, ci trebuie*

analizate în contextul unor situaţii concrete, iar cunoaşterea condiţiilor din ţara de origine a solicitantului este indispensabilă.

În rezultatul stabilirii motivelor invocate de către solicitantul de azil, s-a apreciat că starea de fapt invocată de el, nu constituie acte de persecuţie aşa cum este reglementată în legislaţia naţională, fapt ce ar duce la neimpunerea examinării a elementului obiectiv.

Totodată menţionează că, în general, o persoană nu şi-ar abandona casa şi ţara decât constrânsă de motive imperioase, exceptând situaţiile în care ea o face în cautarea aventurii sau pur şi simplu ca să vadă lumea. Pot exista multe motive de constrângere care sunt imperioase şi care pot fi înţelese, dar numai un motiv a fost desemnat drept criteriu al calităţii de refugiat. Expresia „în urma unei temeri bine întemeiate de a fi persecutată" - pentru motivele menţionate în definiţie, prin indicarea unor motive specifice-face în mod automat ca toate celelalte motive de a se refugia să devină irelevante pentru definiţie. Aceasta exclude deci persoanele care sunt victime ale foametei sau ale dezastrelor naturale, cu excepţia cazului când ele au totodată temeri bine întemeiate de a fi persecutate/pentru unul din motivele prevăzute. Oricum, astfel de alte motive nu pot fi în totalitate irelevante în procesul de determinare a statutului de refugiat din moment ce toate consecinţele trebuie luate în consideraţie pentru o înţelegere corectă a cazului solicitantului. In contextul dat, a fost examinat Manualul referitor la proceduri şi criterii de determinare a statutului de refugiat în baza Convenţiei din 1951 şi a Protocolului din 1967 privind statutul refugiaţilor în care este menţionat că a avea opinii politice diferite de cele ale guvernului nu înseamnă în sine, un motiv pentru a cere statutul de refugiat, ci solicitantul trebuie să demonstreze că se teme de persecuţie datorită acestor opinii. Aceasta presupune că solicitantul are opinii netolerate de autorităţi, opinii ce sunt critice la adresa politicii sau a metodelor utilizate. De asemenea, aceste opinii ar fi trebuit să fi ajuns la cunoştinţa autorităţilor sau îi sunt atribuite de către acestea solicitantului. In acest sens s-a apreciat că, solicitantul de azil nu a individualizat nici o acţiune întreprinsă de către autorităţile de stat asupra sa ce ar oferi un calificativ de temere bine întemeiată".

De asemenea, în conformitate cu prevederile pct. 83 din Manualul UNHCR privind proceduri şi criterii de acordare a statutului de refugiat în baza Convenţiei de la Geneva din 1951 cu privire la statutul refugiaţilor, prevede că solicitantul care afirmă că se teme de persecuţie din cauza opiniei politice trebuie să demonstreze că autorităţile din ţara de origine îi cunoşteau opiniile înainte de părăsirea ţarii. El ar fi putut să-şi ascundă opiniile politice şi să nu fie suferit niciodată vreo discriminare sau persecuţie [...].

Potrivit pct. 84 din Manualul UNHCR privind proceduri şi criterii de acordare a statutului de refugiat în baza Convenţiei de la Geneva din 1951 cu privire la statutul rejugiaţior, prevede că acolo unde o persoană este urmărită sau pedepsită pentru o infracţiune cu caracter politic, trebuie să se facă distincţie între faptul dacă urmărirea penală este o urmare a opiniei politice sau a unor acte ce sunt motivate politic. Dacă urmărirea penală se referă la un act pedepsibil, comis din motive politice, şi dacă pedeapsa prevăzută este conform normelor de drept al ţării respective, teama de astfel de urmărire nu-i va conferi solicitantului calitatea de refugiat.

Tot în acest context e de invocat, că solicitantul de azil nu a individualizat nici o acţiune

care ar fi îndreptată asupra sa, ce ar prezenta un pericol pentru viața personală.

Dânsul a relevat în cadrul interviului despre o temere față de mobilizarea parțială în țara sa de origine. În acest context, potrivit pct. 22 din Manualul UNHCR privind proceduri și criterii de determinare a statutului de refugiat în baza Convenției de la 1951 cu privire la statutul refugiaților, prevede că statutul de refugiat se aplică și oricărei persone care datorită agresiunii externe, ocupației, dominației străine fie într-o parte a teritoriului fie în întreaga țară de origine sau a cărei cetățenie o are, este obligată să părăsească locul de reședință obișnuită pentru a căuta refugiu într-un alt loc din afara țării sale de origine sau a cărei cetățenie o are" la baza definiției date, rezultă că solicitantul de azil nu a identificat nici un motiv de agresiune, dominație străină sau existența unor evenimente care au tulburat ordinea publică în țara de origine.

În această ordine de idei menționează faptul că potrivit pct. 62 din Manualul UNHCR privind proceduri și criterii de acordare a statutului de refugiat în baza Convenției de la Geneva din 1951 cu privire la statutul refugiaților, prevede că un migrant este o persoană care, din motive diferite de cele conținute în definiție, își părăsește voluntar țara în vederea stabilirii sale în altă parte. El se poate deplasa din dorința de schimbare sau de aventură, din motive familiale sau din alte motive de natură personală. Dacă acesta se deplasează exclusiv din considerente economice, este un migrant economic și nu un refugiat.

Astfel în urma celor relatate, s-a apreciat că solicitantul nu a stabilit intr-o măsură rezonabilă că rămânerea sa în continuare în țara de origine ar deveni intolerabilă pentru sine din motivele enumerate în definiția refugiatului, sau că ar deveni intolerabilă pentru sine din aceleași motive dacă s-ar întoarce acolo. In acest sens apreciem că, nu rezultă existența unei temeri întemeiate.

Totodată, s-a apreciat că solicitantul de azil a părăsit țara de origine în mod legal având tangență directă cu autoritățile de stat, ceea ce constată faptul că dânsul nu se află în vizorul autorităților de stat, ca o persoană ce ar prezenta un pericol național. Astfel, potrivit pct. 106 din Manualul UNHCR privind proceduri și criterii de acordare a statutuli de refugiat în baza Convenției de la Geneva din 1951 cu privire la statutul refugiaților, prevede că: Ori de câte ori este posibil, protecția națională are prioritate față de protecția internațională.

Mai mult ca atât, e de menționat că solicitantul a invocat că nu dorește să revină în țara de origine din considerent că pe numele sau este intentat dosar penal fabricat în legătură cu activitatea sa în domeniul bancar, acest motiv este calificat ca un motiv economic. Potrivit Manualului referitor la proceduri și criterii de determinare a statutului de refugiat în baza Convenției din 1951 și a Protocolul din 1967privind statutul refugiaților pct. 62 un migrant economic este o persoana care, din motive diferite de cele conținute în definiția refugiatului, își părăsește voluntar țara în vederea stabilirii sale în altă parte. El se poate deplasa din dorința de schimbare sau de aventură, din motive familiale sau din alte motive de natură personală. Dacă acesta se deplasează exclusiv din considerente economice, este un migrant economic și nu un refugiat.

Cu referire la aserțiunea solicitantului precum că riscă să fie deținut pe nedrept, facem

trimitere la pct. 56 din Manualul referitor la proceduri şi criterii de determinare a statutului de refugiat în baza Convenţiei din 1951 şi a Protocolul din 1967 privind statutul refugiaţilor noţiunea de „pedeapsă" este definită în modul următor; este important de a efectua o distincţie clară între persecuţie şi pedeapsă prevăzută pentru o infracţiune de drept comun. Persoanele ce fug pentru a scăpa de urmăriri sau pedepse pentru astfel de infracţiuni, în mod normal nu sunt refugiaţi/Refugiatul este o victimă - sau potenţială victimă a injustiţiei şi nu o persoană ce fuge de justiţie.

Astfel, din analiza conceptului fundamental de temere bine întemeiată de persecuţie, nu rezultă existenţa unei temeri sau a unei probabilităţi de persecuţie, mai mult ca atât s-a apreciat că solicitantul de azil nu a individualizat nici o temere faţă de ţara de origine, fapt ce nu impune în continuare examinarea elementului de persecuţie".

***** Stanislavovici (*****), născut la *****, a deţinut în Federaţia Rusă un grup de companii din sfera comerţului cu denumirea "Русский Стиль 97", al cărui principal activ era un lanţ de vânzare cu amănuntul de produse chimice de uz casnic şi parfumuri (drogherie-retail) cu denumirea "Санги Стиль". Cu puţin timp înainte de începere a persecuţiei acestuia politice, deţinea peste 900 de magazine în diferite regiuni ale Federaţiei Ruse, avea peste 9 000 de angajaţi şi era unul dintre cei mai mari contribuabili la buget din regiunea Krasnodar (regiunea din Rusia în care a fost înregistrat şi şi-a stabilit reşedinţa).

A ajuns în Republica Moldova pentru a solicita azil politic din încercarea să scape de persecuţiile politice în adresa sa.

A părăsit Federaţia Rusă, prin Republica Belarus, ulterior s-a acomodat în Ucraina, unde a obţinut permis de şedere. Din cauza războiului din Ucraina şi de faptul că era persecutat de persoanele de rang înalt al Federaţiei Ruse şi simţind că în Ucraina nu este în siguranţă, a plecat în Mexic de unde a plecat cu maşina în Statele Uunite ale Americii, oraşul San Diego, unde a cerut azil politic. Din cauza bolii soţiei sale a fost nevoit să se retragă în Republica Turcia, fiind nevoit să renunţe la procedura de azil politic. În Republica Turcia i s-a refuzat intrarea, de unde a venit în Republica Moldova.

Autorităţile Federaţiei Ruse, în urma unor ameninţări şi cereri ilegale, mai întâi l-au persecutat şi au exercitat presiuni asupra acestuia prin intermediul resurselor administrative, iar apoi au încercat să-i confişte bunurile şi afacerile în favoarea unor persoane apropiate preşedintelui Guvernului Federaţiei Ruse. Acest lucru s-a datorat refuzului lui ***** de a oferi sprijin financiar şi material forţelor armate ale Federaţiei Ruse în cadrul operaţiunii de anexare a teritoriilor Ucrainei (peninsula Crimeea), precum şi de a investi în economia teritoriilor ocupate din regiunile Ucrainene Donețk şi Lugansk şi de a pune la dispoziţie vehicule ale holdingului său pentru nevoile militare.

Istoria persecuţiei ale lui ***** a început în iunie 2014, când a fost invitat la vicepreşedintele Tribunalului regional din Krasnodar, *****, printr-un apel telefonic din camera sa de recepţie. Acest om, care anterior ocupase poziţii înalte în procuratură şi apoi în sistemul judiciar al ţării, are o influenţă enormă în regiune şi dispune de posibilităţi administrative şi politice aproape nelimitate. Nu a putut refuza vizita, deoarece ar fî avut consecinţe imprevizibile

pentru ***** și pentru activitățile sale profesionale din regiunea Krasnodar.

În cadrul acestei întâlniri, acesta i-a comunicat că vehiculele de mare tonaj (camioane, semiremorci, alte vehicule de marfa) aparținând grupului său de întreprinderi ar trebui să fie puse la dispoziție gratuit pentru a fi utilizate de forțele armate ale Federației Ruse pe teritoriul peninsulei Crimeea (la acea vreme deja anexată de autoritățile ruse). Se subînțelegea, în special, că remunerația muncii șoferilor, costurile de întreținere a vehiculelor și costurile de combustibil vor fi plătite din fondurile holdingului lui *****. Din conținutul și tonul acestei conversații a reieșit clar că poziția acestuia politică în această chestiune era irelevantă, la fel ca și posibilitatea de a elibera vehiculele din lanțurile logistice ale holdingului acestuia.

Convingerile sale politice includ inadmisibilitatea încălcării integrității teritoriale a altor state suverane, falsificarea formelor democratice de exprimare a voinței cetățenilor și agresiunea militară. Din acest motiv, a început să se opună cererii ilegale a judecătorului ***** și a fost nevoit să nu răspundă la apelurile telefonice primite în camera de recepție și pe telefonul său mobil personal. Deși și-a dat seama că nerespectarea cererilor unui reprezentant de rang înalt al autorităților Ruse ar putea duce la urmăriri penale grave, nu a putut să meargă împotriva convingerilor sale politice și ideologice. Ca răspuns la un alt apel din partea Tribunalului Teritoriului Krasnodar la camera sa de recepție, secretara acestia l-a informat că "nu este disponibil și nu va fi", lăsând să se înțeleagă în mod indirect că a refuzat să pună la dispoziția forțelor armate ale Federației Ruse din teritoriile anexate bunurile și fondurile sale. A discutat această situație și îngrijorările sale cu privire la perspectivele viitoare cu directorul executiv al grupului său de companii *****, care a fost alături de acesta o parte semnificativă a orelor de lucru zilnice, inclusiv în timpul acestor evenimente.

Imediat după aceea, un bărbat care nu-i era cunoscut până atunci a sosit la biroul lui ***** , pretinzând că este "de la *****", și a cerut în mod insistent și nepoliticos să se întâlnească cu acesta. Serviciul de securitate al holdingului lui ***** i-a confirmat că această persoană era un fost angajat al procuraturii și o persoană de încredere a judecătorului *****, că acționa în numele acestuia în interesul autorităților Ruse. Temându-se de o escaladare a conflictului, a fost de acord să discute personal cu această persoană. Acesta i-a spus literalmente următoarele: "Dacă nu ești alături de noi, nu se va sfârși nimic bun pentru tine". Întrebările sale cu privire la ceea ce a vrut să spună au fost întâmpinate cu amenințări implicite la adresa lui ***** , a familiei sale și a afacerii sale. Cuvintele acelui bărbat, alese cu grijă, lăsau să se înțeleagă că autoritățile din Federația Rusă îl vor urmări injustiție pentru acest refuz. A luat amenințarea în serios și la scurt timp, amenințarea a fost pusă în aplicare direct de către autoritățile Ruse.

La începutul anului 2015, au început inspecții neprogramate în toate domeniile în care își desfășura activitatea la companiile pe care le deținea. Acest lucru a făcut imposibilă desfășurarea normală a activității, toți angajații cheie și departamente întregi au fost implicați în furnizarea documentelor solicitate de autoritățile de supraveghere și control. Urmărirea administrativă a companiei lui *****, de către autoritățile ruse în acest mod a durat cel puțin 4 ani (din 2015 până în 2019, când afacerea fusese deja luată, proprietatea a fost jefuită și rețeaua de magazine a fost distrusă).

În 2017, reprezentanți ai administrației civil-militare pro-Ruse din teritoriile ocupate ale Ucrainei (mai exact, autoproclamata Republică Populară Donețk) au venit la biroul lui ***** . Aceștia i-au declarat că puterile și capacitățile lor pe teritoriul regiunilor Donețk și Lugansk erau aproape nelimitate și autorizate de autoritățile Federației Ruse. Au cerut să deschidă magazine ale lanțului său "Санги Стиль" în aceste teritorii, adică să investească fonduri în economia teritoriilor ocupate. Ei au pretins că i s-ar acorda toate preferințele, inclusiv chirie gratuită: de exemplu, s-a propus obligarea proprietarilor de spații de vânzare cu amănuntul din aceste teritorii să i le pună la dispoziție în mod gratuit pentru a restabili și dezvolta comerțul cu amănuntul în regiune, precum și pentru a plăti impozite și taxe în favoarea formațiunilor administrative pro-Ruse din aceste teritorii. Acest lucru i-ar putea aduce un mare beneficiu financiar și ar fi putut neutraliza un conflict anterior cu autoritățile Ruse, care a dus la urmărirea sa penală pentru că a refuzat sprijinirea acțiunilor forțelor armate Ruse în peninsula Crimeea. Cu toate acestea, convingerile sale politice nu i-au permis să accepte această ofertă și a răspuns cu un refuz categoric. Reprezentanții "Republicii Populare Donețk" nu au făcut nicio amenințare la adresa lui *****, dar imediat după aceea, același reprezentant al lui ********** a venit la biroul său și a exprimat noi amenințări: „dacă nu va coopera cu autoritățile Ruse și ale DNR în problema dezvoltării teritoriilor ocupate, presiunea asupra acestuia va crește, afacerile sale vor fi transferate altor persoane (ale căror convingeri politice corespund intereselor autorităților Ruse) și va fi inițiat un dosar penal împotriva lui ***** ”.

Întrucât amenințarea anterioară a acestei persoane, care a acționat în numele unui reprezentant de rang înalt al autorităților Ruse, a fost pe deplin realizată, a luat foarte în serios noua amenințare și a discutat-o în detaliu cu *****.

Mulți directori de rang înalt din grupul lor de companii au pus întrebări cu privire la ceea ce se întâmplă. De exemplu, la 30 aprilie 2017, a fost organizată o conferință a holdingului lui ***** din Krasnaya Polyana (Sochi, Teritoriul Krasnodar). În timpul comunicării informale după programul de afaceri, mulți șefi de departamente au venit la ***** cu întrebări relevante. Unul dintre ei a fost *****, șefa diviziei „Maikop” a lanțului lor federal de magazine „Санги Стиль”. Ea l-a întrebat care este cauza presiunii din partea procuraturii și la ce se refereau somațiile și inspecțiile de stat nefondate. ***** ia comunicat cu sinceritate că se datorează acțiunilor autorităților ruse, care încercau să îl forțeze să acționeze împotriva ideologiei companiei și a convingerilor sale politice personale.

Realizarea noii amenințări a reprezentantului ***** a început aproape imediat în toate direcțiile menționate: o încercare de a transfera activele către altă persoană, o presiune sporită asupra afacerii lui *****, presiuni asupra rudelor sale, urmărire penală inventată.

Din cauza a trei ani de presiune continuă din partea autorităților de supraveghere și control a afacerilor, performanța economică a societăților lui ***** a început să scadă constant, dar pentru a salva locurile de muncă și a menține compania pe linia de plutire, a continuat să lupte. Chiar în acel moment, a fost abordat de *****, proprietarul „Amest”, o mare companie care produce bunuri din lanțul său de magazine, care a venit cu o ofertă de a cumpăra o participate de 51% din holdingul lui ***** . Propunerea lui ***** nu i s-a părut suspectă, deoarece fusese

anterior distribuitori ai multor bunuri produse de compania lui.

Specificul afacerii cu amănuntul este reprezentat de dependența ridicată de capitalul de lucru, care este furnizat de bănci. Principalul partener în această privință a fost întotdeauna Sberbank (principala bancă de stat din Federația Rusă, care controlează majoritatea sectorului bancar al țării). ***** a declarat că are contacte extinse în cadrul Sberbank și s-a oferit să organizeze discuții în trei la Moscova cu***** șeful Băncii de Sud-Vest a Sberbank Rusia (o sucursală a Sberbank, care include o serie de regiuni din Rusia, inclusiv regiunile în care operează holdingul lui *****). Menționăm, că ambii s-au născut și și-au început cariera în orașul Nevinnomyssk, au cooperat și sunt prieteni de mulți ani.

Întâlnirea a avut loc în octombrie 2018. În cadrul acestei întâlniri,***** în numele Sberbank, a confirmat disponibilitatea de a continua cooperarea și de a extinde linia de credit, inclusiv de a sprijini holdingul lui ***** dacă vor lucra cu participarea lui *****. A devenit clar că devenise oarecum dependent de *****, dar nu și-a dat seama că ***** ar putea avea intenții rele și că ar putea acționa în numele autorităților Ruse.

Cel puțin din 2007 până în prezent, ***** a avut legături strânse cu autoritățile Ruse, iar partenerii săi sunt lideri de top ai Guvernului Federației Ruse. în perioada 2007-2009, soția sa, *****, a fost deputat în Duma teritoriului Stavropol din a IV-a legislatură din partea partidului de guvernământ ’’Rusia Unită". în perioada 2009- 2012, ea a ocupat funcția de senator al Federației Ruse (membru al Consiliului Federației din cadrul Adunării Federale a Federației Ruse).

Înainte de a-și începe cariera politică, ***** a fost vicepreședinte al „Amest Holding” al soțului său *****. După implicarea sa personală în sistemul de stat rusesc, ***** s-a întors la conducerea afacerii de familie și este directorul general al OAO "Compania Amest", compania-mamă a holdingului lui *****. Acest lucra implică faptul că atât Elena, cât și ***** acționează în comun și se folosesc de oportunitățile pe care le au în cercurile de putere pentru a-și dezvolta interesele proprii și de afaceri.

Mass-media a publicat investigații detaliate privind legăturile directe ale lui ***** cu *****, viceprim-ministru al Federației Ruse - ministrul Industriei și Comerțului. Printre acționarii și fondatorii companiilor lui ***** se numără chiar tatăl lui *****. Conducerea companiilor preluate de ***** include foști adjuncți ai lui ***** în guvernul Federației Ruse, iar ***** beneficiază de un sprijin clar și public din partea guvernului Federației Ruse. Ministrul ***** și familia sa sunt considerați a fi beneficiarii finali ai multor active ale lui *****.

Natura relației lui ***** cu Guvernul Federației Ruse a devenit destul de evidentă și de notorietate după începerea invaziei Rusiei în Ucraina. în mass-media apar în mod regulat știri conform cărora *****, cu sprijinul guvernului Rus, obține controlul asupra unor active importante ale companiilor occidentale care au părăsit Federația Rusă după începerea războiului.

În plus, *****, cu sprijinul total și deschis al autorităților ruse, preia alte întreprinderi și obține controlul asupra unor întregi sectoare ale economiei rusești.

Experții și reprezentanții mediului de afaceri sunt de acord că oamenii din anturajul lui ***** își datorează îmbogățirea exclusiv legăturilor lor cu autoritățile ruse și îndeplinirii voinței

acestora. A devenit clar că apariția lui ***** în această poveste a fost concretizarea amenințărilor lui ***** și ale autorităților Ruse de a-i transfera afacerile lui ***** către persoane loiale guvernului rus, iar ***** a devenit o astfel de persoană, loialitatea sa fiind confirmată la cel mai înalt nivel, or în noiembrie 2022, președintele rus Vladimir Putin i-a înmânat Ordinul "Pentru servicii aduse Patriei de gradul II".

La scurt timp după întâlnirea cu ***** la care *****, în numele Sberbank, a promis să consolideze cooperarea dacă vor lucra cu Sagal, comunicarea acestuia cu *****a încetat și a devenit ostilă, pe măsură ce motivele sale au devenit clare. După cum s-a dovedit, scopul lui *****de a câștiga încrederea lui ***** era doar de a afla modelul muncii acestora și de a găsi punctele vulnerabile pentru a le ataca. Folosindu-se de influența sa în conducerea celei mai mari bănci de stat, prin intermediul lui **********, i- a reușit ce a planificat. Mai întâi, Sberbank a redus linia de credit principală acordată holdingului lui ***** de la 900 de milioane de ruble până la 450 de milioane de ruble fără explicații, punând în pericol funcționarea lanțurilor acestuia logistice.

**********, șeful sucursalei din Krasnodar al Sberbank, a fost însărcinat cu toate comunicările cu ***** cu privire la închiderea neprogramată a liniei de credit și nu a ascuns faptul că facea această acțiune cu bună știință nefavorabilă pentru Sberbank, la instrucțiunile lui Evgeny *****. Pentru a realiza acest scenariu, el a fost promovat la funcția de director adjunct al Băncii de Sud-Vest a Sberbank Rusia (la adjunctul direct al lui *****). în conversațiile cu *****, s-a lăsat să se înțeleagă că ar trebui ca ***** să ia în considerare transferul controlului companiei sale către structurile lui *****, caz în care ar fi posibilă restabilirea liniei de credit.

***** a refuzat, iar la scurt timp după acest refuz a fost invitat de ***** la o adunare care a participat *****, asistenta acestuia *****, ***** și reprezentantul de securitate al lui *****.

În cadrul acestei întâlniri, ***** a declarat că trebuie să-i predea controlul holdingului lui ***** și că această problemă fusese "rezolvată" la cel mai înalt nivel al Guvernului rus. Dacă acesta refuză, ar fi fost ruinat, ar fi fost lansată o urmărire penală la scară largă împotriva sa și ar fi fost făcute amenințări la adresa familiei sale. ***** a subliniat de mai multe ori că nu a acționat la discreția sa, ci la instrucțiunile unor membri de rang înalt ai guvernului rus, ***** a refuzat să îndeplinească această cerere.

Aproape imediat după această întâlnire, amenințările s-au concretizat: linia de credit cu Sberbank a fost complet închisă de **********, la instrucțiunile lui **********, ale cărui acțiuni în această chestiune au fost coordonate de *****. Aceasta a fost o lovitură ireparabilă pentru operațiunile acestora. încercările de a negocia sau de a clarifica motivele nu au avut succes.

Încercările lui ***** de a ne schimba partenerul de creditare cu alte bănci au fost blocate, întrucât Sberbank, deținută de stat, are o poziție dominantă pe piață, iar conducerea sucursalelor Sberbank este în comunicare directă cu Banca Centrală a Federației Ruse, astfel că nici o altă bancă importantă nu a îndrăznit să se implice prin încheierea unor acorduri de împrumut de mari dimensiuni cu o companie și cu persoane fizice aflate sub persecuție politică directă care implică Sberbank.

Aceste acțiuni ale lui ***** la cererea lui *****au privat compania lui ***** de capital de lucru și au făcut efectiv imposibilă continuarea operațiunilor. Sberbank a suferit pierderi uriașe din cauza încetării acestor operațiuni, ceea ce a dus, cum era de așteptat, la proceduri în fața conducerii federale a Sberbank. ********** și-a pierdut funcția și și-a încheiat cariera în cadrul Sberbank, căreia îi dedicase peste 20 de ani. Presupunem că a decis să comită o astfel de "sinucidere în carieră" pentru o recompensă uriașă din partea beneficiarilor acestei persecuții politice și a raidului, care au beneficiat de miliarde de ruble.

După ce liniile de credit ale Sberbank au fost complet oprite, grupul lui ***** de companii a pierdut capacitatea de a desfășura operațiuni normale, acest lucru a dus la întârzieri în rambursarea împrumuturilor luate anterior. Pentru a-l intimida și a-l persecuta, acest lucru a fost luat ca bază pentru efectuarea unei inspecții în vederea fabricării unui dosar penal în temeiul art. 159 alin. (4) din Codul penal al Federației Ruse (Fraudă). Deoarece nu a existat și nu putea exista niciun corp delict în acțiunile sale, la 22 iulie 2019 a fost emisă o hotărâre de refuz de a iniția un dosar penal (în 2019, sistemul de investigații din Rusia se afla într-o stare în care era dificil să se inițieze dosare penale absolut fabricate, situația s-a înrăutățit după începutul invaziei Rusiei în Ucraina și înăsprirea regimului politic din Federația Rusă).

Simultan cu plecarea lui ***** din Federația Rusă în 2019, au început să se producă mai multe evenimente. Imediat după plecarea acestuia din Federația Rusă, ***** și reprezentanți ai autorităților ruse apropiate acestuia au trecut la acțiuni active de jefuire a bunurilor companiilor lui. Cu implicarea lui *****, au fost efectuate o serie de percheziții la domiciliile unor persoane apropiate lui *****, inclusiv la mama acestuia în vârstă, *****, și la soacra lui, *****. La cererea lui ***** (im reprezentant al Sberbank care se ocupa de probleme de securitate) s-a reușit să se organizeze astfel de presiuni datorită contactelor sale extinse în structurile de putere ale guvernului rus, care timp de peste 18 ani a lucrat în cadrul poliției fiscale federale, al serviciului de control al traficului de droguri și al Ministerului Afacerilor Interne. Acțiunile agenților au fost în mod deliberat brutale și au avut ca scop intimidarea și îngrozirea rudelor lui *****. De exemplu, soacra sa, *****, în vârstă de 70 de ani, care are probleme de sănătate la picioare, a fost aruncată la podea cu aplicarea forței fizice și forțată să stea cu fața în jos pe podea, apoi au ridicat-o înapoi în același mod barbar. Au fost făcute amenințări și cereri pentru a-l influența să se supun și să se preda de bunăvoie.

Bătrâna sa mamă a fost supusă unei presiuni psihologice sistematice, a fost organizată hărțuirea ei, în cursul acestor evenimente starea ei de sănătate s-a înrăutățit brusc, după ce a decedat la 07.01.2021. ***** nu a putut participa la înmormântarea ei, deoarece este sigur că persecuția politică este inevitabilă în cazul întoarcerii sale în Federația Rusă.

La 20.05.2021, fiul lui ***** , *****, în apropierea apartamentului care aparținea familiei sale din Krasnodar, strada Rashpilevskaya 180, unde locuia, a fost prins de persoane care s-au prezentat ca fiind ofițeri de poliție. Fără un proces-verbal de reținere, aceștia l-au urcat cu forța într-o mașină și l-au dus la o clădire într-o cameră goală. Aceștia i-au luat telefonul mobil, i-au răspuns la cererea de a contacta un avocat cu un refuz tăios și i-au cerut în mod nepoliticos diverse informații despre *****. Au cerut să afle unde se află niște bani, ***** a răspuns că nu

știe nimic, iar ei au început să-1 bată crunt. Imediat după aceea, el a plecat în Mexic, de unde a trecut granița în SUA și a cerut azil politic (cererea se află în faza finală de examinare de către autoritățile americane).

Stocul de marfa al holdingului lui ***** , evaluat la peste 770 de milioane de ruble, a fost transferat prin documente false-cu indicator de termen de expirare trecut către companiile OOO „Vertikal" și OOO „Radian", controlate de *****, la o valoare mult subestimată (pentru 136,2 și 18,5 milioane de ruble). Controlul acestor companii de către ***** nu este ascuns de nimeni: de exemplu, foștii angajați ai holdingului lui ***** care s-au transferat la OOO „Radian" participă la evenimentele corporative și la sărbătorile holdingului „Amest" al lui *****, iar *****înșuși s-a adresat în repetate rânduri personalului de la „Санги Стиль" în numele noilor proprietari (adică OOO „Radian") și a vorbit despre planurile pentru activitatea viitoare. Unul dintre angajații care s-au transferat de la holdingul lui ***** pentru a lucra la OOO „Radian" a fost *****, director adjunct de vânzări la „Санги Стиль". OOO „Radian", care a pus sechestru pe bunurile holdingului lui ***** , a vândut aceste solduri de inventar gajate la prețul pieței în magazinele sale „Санги Стиль" și a deturnat veniturile în scopuri personale.

***** a încercat să î-și apere drepturile în Federația Rusă și în ianuarie 2019 a depus o plângere penală la Procurorul General al Federației Ruse, *****, dar aceasta nu a fost luată în considerare în mod corespunzător, nu s-a efectuat nicio verificare, argumentele sale nu au fost investigate în mod corespunzător. Presupun că o examinare corectă a cererii mele a fost împiedicată de legăturile strânse ale lui ***** cu membrii guvernului Federației Ruse.

***** care a inițiat persecutarea lui ***** și a membrilor familiei sale prin intermediul organelor de drept, a beneficiat de o creștere rapidă a carierei, pe lângă un posibil câștig financiar. Imediat după aceste evenimente, ********** l-a numit manager al unei sucursale Sberbank.

***** a fost absolut curat în fața legii. Cu toate acestea, temându-se de o nouă escaladare a persecuției sale politice, a decis să părăsesc Federația Rusă. Și-a dat seama că eram sub supraveghere ilegală și că mișcările sale erau monitorizate de autoritățile ruse. Cu o oră înainte' de zbor, a cumpărat bilete Krasnodar-Minsk cu bani cash și a zburat spre Republica Belarus, iar a doua zi a sosit acolo concubina acestuia, *****.

Republica Belarus începând cu 2019 nu mai era un stat sigur, în țară existau încălcări constante și sistemice ale drepturilor omului, nu putea rămâne acolo. Din acest motiv, a trecut granița Ucrainei în orașul Mlynovo. A obținut un permis de ședere în Ucraina, a devenit rezident fiscal al Ucrainei, a dobândit contacte sociale extinse în societatea ucraineană, iar concubina acestuia *****, s-a mutat acolo în decembrie 2019, iar din acel moment întoarcerea sa în Federația Rusă a devenit absolut imposibilă. Atitudinea autorităților ruse față de persoanele care au contacte cu partea ucraineană este extrem de ostilă, acestea se confruntă cu urmăriri penale și represiuni.

***** a locuit în Ucraina timp de 3 ani, a avut o viață socială activă, nu s-a ascuns de nimeni, a făcut călătorii de afaceri și turistice în diverse țări. Cu toate acestea, după începerea războiului, Ucraina a încetat să mai fie un stat sigur pentru reședința - lui ***** , s-a temut

pentru viața și sănătatea sa din mai multe motive: acțiuni militare și obuze în apropierea locului său de reședință, invazia trupelor rusești și crime de război împotriva civililor pe teritoriul Ucrainei, deteriorarea atitudinii față de persoanele cu rădăcini rusești din partea unei părți a populației ucrainene.

Întrucât nu s-a putut întoarce în Federația Rusă din cauza persecuției politice, a călătorit împreună cu ***** la Tbilisi, Georgia. Acolo și-au înregistrat oficial căsătoria și a decis să solicite azil în Statele Unite, deoarece fiul acestuia, *****, avea deja acolo statutul de solicitant de azil. A călătorit mai întâi ***** pentru a parcurge întregul traseu de trecere a frontierei, iar apoi a plănuit ca și ***** să parcurgă același traseu. în acest scop, a călătorit prin Polonia și Italia până în Mexic, iar de acolo a trecut frontiera americană în San Diego, solicitând azil politic.

În timpul depunerii cererii de azil în SUA, a apărut o situație personală neprevăzută. *****, cu care era căsătoriți la momentul respectiv, se afla temporar în Georgia și a fost diagnosticată cu o boală gravă. Au decis să se retragă din procesul de azil, lipsindu-l astfel de posibilitatea de a se întoarce în SUA și a zburat la Tbilisi prin Istanbul, Turcia. Deoarece pașaportul său nu avea o ștampilă de ieșire din SUA, i s-a refuzat intrarea în Georgia și a fost retumat la Istanbul. încercarea s-a de a trece prin controlul de frontieră din Turcia a fost de asemenea nereușită: autoritățile turcești i-au refuzat intrarea din același motiv, lipsa ștampilei de ieșire din SUA. A decis să zboare spre Republica Moldova, care îi este cunoscută ca o țară liberă, cu un nivel ridicat de respectare a drepturilor omului.

În timp ce trecea prin controlul pașapoartelor la Chisinau, Republica Moldova, a fost reținut ***** . S-a constatat că Federația Rusă, la câțiva ani după plecarea acestuia, a inițiat procesuri penale în temeiul articolelor 159 și 201 din Codul penal al Federației Ruse, l-a pus sub învinuire în absența sa și a instituit o măsură de constrângere sub forma detenției în absența acestuia, precum și l-a pus pe lista de urmărire internațională prin intermediul canalelor Interpol.

***** nu a fost notificat cu privire la inițierea acestor cauze penale, nu a știut nimic despre faptul că este anunțat în căutare, iar avocatul lui din Federația Rusă nu a fost contactat de către anchetatori. Drepturile lui ***** la apărare au fost încălcate în mod grosolan, în special atunci când a fost impusă o măsură de constrângere de arest, avocatul său a fost înlocuit cu un avocat din oficiu, care nu a luat nicio măsură pentru a-1 apăra și a lăsat totul la discreția instanței. Din același motiv, am fost lipsit de dreptul de a contesta impunerea unei măsuri preventive sub forma arestului preventiv în contumacie într-un recurs, acesta nu a fost depus de către avocatul de stat. Astfel, decizia a intrat în vigoare din punct de vedere juridic, iar acest lucru a devenit baza pentru emiterea de către Federația Rusă a unei "circulare roșii" în sistemul Interpol.

Este evident că fabricarea acestor dosare penale în absența sa și fără știrea acestuia are un singur scop, să obțină întoarcerea lui ***** în Federația Rusă pentru represalii suplimentare din cauza poziției sale politice, a conflictului cu autoritățile ruse și a refuzului de a oferi sprijin financiar și patrimonial pentru acțiunile militare din teritoriile ocupate ale Ucrainei.

***** a experimentat emoții profunde de retrăire legate de invazia completă a Federației Ruse pe teritoriul Ucrainei. Deoarece în momentul declanșării războiului, avea un cerc larg de

prieteni și cunoștințe, în timpul unei întâlniri, aceștia i-au propus să susțin armata ucraineană, iar în primăvara anului 2022, a făcut prima donație în acest sens (fondurile au fost transferate pe cârdul unui prieten de-al său). A înțeles că începând din acel moment, întoarcerea s-a în Federația Rusă a devenit absolut imposibilă, deoarece finanțarea Forțelor Armate Ucrainene este considerată de autoritățile ruse trădare de stat și este pedepsită cu închisoarea până la detenție pe viață - dar a acționat strict în conformitate cu convingerile sale politice și principiile personale.

în perioada în care s-a aflat în Statele Unite ale Americii, a continuat să-și urmez convingerile politice prin sprijin financiar acordat Ucrainei în conflictul militar cu Federația Rusă. În acest timp, a aflat despre existența "Legiunii Rusia Liberă", formată din cetățeni ruși care susțineau Ucraina și care funcționa ca o unitate structurală în cadrul Forțelor Armate Ucrainene. A luat legătura cu ei prin intermediul aplicației Telegram și a făcut mai multe donații de bani în portofelul lor de criptomonede (identificatorii interni ai tranzacțiilor lui ***** și materialele de pe resursele internet oficiale ale "Legiunii Rusia Liberă" sunt anexate la dosar).

În Rusia au fost fabricate dosare penale motivate politic împotriva lui ***** și a fost aleasă o măsură preventivă sub forma detenției în contumacie. Dacă va fi retumat în Federația Rusă, va fi privat de libertate, iar tortura va fi folosită împotriva sa cu un grad ridicat de probabilitate. Rezultă că tortura și încălcările drepturilor omului în centrele de detenție preventivă din Federația Rusă nu sunt cazuri individuale izolate, ci sunt aplicate în mod sistematic în instituțiile Serviciului Federal pentru Executarea Pedepselor și reprezintă un element al represiunii. întrucât plasarea sa într-un centru de arest preventiv va avea loc în mod automat atunci când va trece granița Federației Ruse, va fi lipsit de toate drepturile fundamentale ale omului. De asemenea, situația din Federația Rusă se caracterizează prin absența unei anchete corecte și a unui sistem judiciar independent, astfel încât este privat de posibilitatea de a-și apăra drepturile în țara sa de origine.

Menționăm că *****, la data de 15 decembrie 2023, s-a adresat cu o cerere de azil în Republica Moldova adresată Inspectoratului General pentru Migrație, Direcția azil și apatridie.

Prin răspunsul nr. ***** din 12 ianuarie 2024 emis de Inspectoratul General pentru Migrație, se confirmă că cererea lui ***** a fost recepționată și că a fost inițiată procedura de azil în conformitate cu prevederile Legii nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova.

Interviul la care a fost audiat *****, a avut loc pe data de 19 iulie 2024. In cadrul acestui interviu, reclamantul a prezentat înscrisuri/probe care demonstrează poziția sa pe 429 de file. Tot la aceeași data - 19 iulie 2024, a fost emisă și decizia privind respingerea cererii de azil.

Decizia adoptată pe caz este una superficială, întrucât inspectorul și persoanele abilitate pentru adoptarea unor asemenea hotărâri nu a putut să intre în esența problemei și nu au avut suficient timp pentru a examina toate cele 429 de file cu titlu de înscrisuri/probe care au fost depuse în aceeași zi.

Se constată că nu a fost analizată cererea de azil, nici explicațiile lui *****, precum nici a documentelor relevante anexate la interviul care a avut loc pe data de 19 iulie 2024, în aceiași zi în care a fost emisă decizia nr. ***** de respingere a cererii de azil.

Decizia vizată a fost emisă în grabă și cu certitudine fără a intra în esența problemei, fiind emisă în aceiași zi în care a avut loc și interviul, în cadrul căruia a fost anexate 429 file, iar timp de câteva ore, toate aceste acte nu a fost posibil de a fi examinate și înțelese, or aceste înscrisuri demonstrează clar necesitatea admiterii cererii și acordarea protecției cetățeanului Federației Ruse, *****.

Totodată, important de menționat este că protecție umanitară se acordă străinului care nu îndeplinește condițiile pentru recunoașterea statutului de refugiat și în a cărui privință există motive de a crede că, la întoarcere în țara de origine, va fi expus unui risc serios și din cauza acestui risc nu poate sau nu dorește să obțină protecția acelei țări.

Reclamantul *****, nu a cunoscut despre faptul că se află în căutare internațională până la momentul trecerii frontierii de stat a Republicii Moldova, unde i-a fost adusă la cunoștință situația dată și a fost plasat în detenție în Penitenciarul nr. 13 din municipiul Chișinău.

Referitor la faptul menționat în motivarea deciziei de respingere a cererii de azil, „dânsul nu dorește să se întoarcă în Federația Rusă deoarece pe numele său este intentat dosar penal din motive economice ”, este scos din context, or ***** a adus probe suficiente că dosarele penale intentate împotriva lui reprezintă o persecuție politică pin care s-a încercat obligarea acestuia de a se supune regimului politic și de a efectua toate cerințele acestui regim.

Motivele pentru care ***** a părăsit țara sa natală, este constrângerea acestuia din motive de viziuni politice diferite și presiuni exercitate asupra afacerii sale, dar nu din considerente economice, cum s-a expus în decizia nr. ***** prin care s-a respins cererea de azil.

În motivele invocate de către *****, rezultă clar că starea de fapt, constituie actele de persecuție, desfășurate împotriva lui așa cum este reglementat în legislația națională, fapt ce ar duce la impunerea examinării elementului obiectiv.

La fel *****, a demonstrat prin înscrisurile anexate în cadrul interviului din data de 19 iulie 2024, poziția sa referitor la temerile bine întemeiate de a fi persecutat sau că riscă real de a fi supus unor vătămări grave, pentru opiniile sale politice și pentru ajutorul acestuia armatei Ucrainei.

Ulterior începerii persecuțiilor politice față de *****, acesta a părăsit Federația Rusă, plecînd în Ucraina, unde s-a stabilit cu traiul și a primit permis de ședere, iar odată cu invazia armatei Federației Ruse pe teritoriul Ucrainei, fiindui frică pentru viața și sănătatea acestuia și a familiei lui, a fost nevoit iarăși să părăsească țara.

În timpul invaziei Federației Ruse a Ucrainei din 2022, autoritățile și forțele armate ruse au comis mai multe crime de război sub formă de atacuri intenționate împotriva civililor, masacre, torturi și violuri asupra femeilor și copiilor, precum și atacuri nediscriminatorii în zone dens populate .

După ce s-a început războiul din Ucraina, în anul 2022, ***** a acordat sprijin material armatei Ucrainei, ceia ce pentru Rusia ar fi catalogat ca trădare de stat, iar în cazul întoarcerii acestuia în Federația Rusă, ar risca pedeapsa cu închisoarea pînă la detenție pe viață, ceia ce înseamnă în sine, un motiv pentru a cere statutul de refugiat iar acesta a demonstrat că Federația Rusă l-a persecutat deja, iar în cazul întoarcerii va fi persecutat în continuare.

La fel, ***** are opinii netolerate de autoritățile Federației Ruse, opinii ce sunt critice la adresa politicii, care au ajuns la cunoștința autorităților Federației Ruse, care au întreprins acțiuni de persecuție asupra sa, iar acest lucru trebuie calificat ca „temere bine întemeiată”.

Nu din simplă dorință ***** a plecat din Federația Rusă, unde avea locuință, serviciu, rude. A plecat fiind că șederea în țara de origine cu fiecare zi a devenit periculoasă pentru toate persoanele care nu sunt de acord cu politica statului.

De asemenea, menționăm că *****, nu a putut să-și ascundă opiniile sale politice pe motiv că cu acesta luase legătura persoane din rangul înalt al Federației Ruse, practic obligându-l pe acesta de a-și pune la dispoziția Forțelor Armate a Rusiei, camioanele cu șoferi, pentru a susține conflictul militar iscat între Federația Rusă și Ucraina, iar prin refuzul acestuia, a dat de înțeles acestora că are alte opinii politice diferite și nu dorește să susțină invadarea teritoriilor altor țări suverane.

Persecuțiile față de *****, au început din momentul în care acesta categoric a refuzat punerea la dispoziția Forței Armate Ruse, camioanele aflate în proprietatea holdingului acestuia și susținerea armatei Federației Ruse în acapararea teritoriilor țării străine.

De menționat este faptul că persecutările față de *****, este urmare a opiniei sale politice. Acesta chiar a menționat că prin amenințările față de sine și prin schemele de delapidare a holdingului său, ***** a înțeles că se află în pericol pe teritoriul Federației Ruse și urmează să părăsească țara. Rămânerea acestuia în țara de origine este un pericol pentru viața personală și pentru viața familiei acestuia, la fel acesta a comunicat că pînă și fiul său a fost torturat de organele de drept pe nedreptate, doar pentru a-l impune pe ***** să se întoarcă în Federația Rusă.

Rămânerea lui ***** în Federația Rusă, în continuare era intolerabilă și devine intolerabilă pentru sine în cazul în care se va întoarce acolo, temeiurile întemeiate le-am descris în prezenta cerere precum și sunt descrise în declarațiile susținute de *****, la examinarea cererii de azil de către Inspectoratul General pentru Migrație, Direcția azil și apatridie.

Iar prin faptul că acesta a părăsit țara legal, nu demonstrează faptul că ***** nu se află în vizorul autorităților de stat, ci doar că la acel moment acesta nu a avut interdicție de a părăsi țara, la fel de menționat că acesta a părăsit țara prin Belarus, însă Federația Rusă și Belarus se află în Uniunea Statală, iar frontiera dintre aceste două state se trece fără a fi supuși controlului vamal strict.

La fel din motivarea deciziei prin care a fost respinsă cererea de azil rezultă că Inspectoratul general pentru Migrație, Direcția azil și apatridie, îl caracterizează pe *****, ca fiind „migrant economic” dar nu migrant cu viziuni politice diferite și cu acțiuni de persecuție în țara sa de baștină.

Mențiunea dată este una necorespunzătoare, or ***** a prezentat la examinarea cererii privind acordarea azilului politic un număr foarte mare de înscrisuri/probe (429 file) care demonstrează modul de persecuție al său și faptul că acesta a făcut donații armatei Ucrainei în timp ce se află în război cu Federația Ruse.

Persecuțiile economice sunt făcute asupra afacerilor acestuia și asupra sa, iar activitatea sa

nu este în domeniul bancar, precum pârâtul a menționat în motivarea deciziei sale.

Referitor la elementul subiectiv, evaluat de pârât și expus în pct. 2 a Deciziei prin care a constatat că „solicitantul de azil nu a stabilit într-o măsură rezonabilă că rămânerea sa în continuare în țara sa de origine ar deveni intolerabilă pentru sine din motive enumerate în definiția refugiatului, sau că ar deveni intolerabilă din aceleași motive dacă s-ar întoarce acolo". Ca concluzie, pârâtul a indicat că „nu rezultă existența unei temeri bine-întemeiate".

De asemenea pârâtul indică că solicitantul de azil „nu a identificat nici un motiv imperios de temere", cu ce categoric nu suntem de acord.

Pentru postările prin care se manifestă dezacordul cu acțiunile satului rus sau sunt criticate acțiunile armatei ruse în Ucraina, în Federația Rusă persoanele-autori sunt persecutați. Mulți cetățeni ruși, care protestează împotriva acțiunilor militare din Ucraina în cadrul unor mitinguri publice și care critică invazia la scară largă pe rețelele de socializare au fost forțați, pedepsiți, lipsiți de libertate. Exemple acțiunilor autorităților, îndreptate împotriva persoanelor, care nu împărtășesc politica statului, pledează pentru încetarea tuturor acțiunilor militare rusești pe teritoriul Ucrainei, face apel la populație să nu se supună autorităților, au adus la rețineri masive, arestări, aplicarea amenzilor. Pe site-ul redacției „OVD-Info" sunt monitorizate și publicate articole despre măsurile luate de autorități împotriva opozanților .

În partea motivată a deciziei, pârâtul la pct. 2 face trimitere la „Manualul referirilor la proceduri și criterii de determinarea a statutului de refugiat în baza Convenției din 1951 și a Protocolului din 1967 privind statutul refugiaților, în care se menționează că a avea opinii politice diferite de cele ale guvernului nu înseamnă în sine, un motiv pentru a cere statutul de refugiat, și solicitantul trebuie să demonstreze că să teme de persecuții, datorită acestor opinii. într-un stat cu dictatură totală, unde nicio critică la adresa autorităților, nicio opinie politică diferită de cea impusă de autorități nu este acceptată și unde se aplică sancțiuni și pedepse pentru dezacordul cu politica oficială a statului, acestea temeri sunt reale. Persoanele din Federația Rusă sunt hărțuite pentru că își exprimă în mod deschis opiniile, iar guvernul este chiar organul care este partea care hărțuiește. Publicarea propriei poziții pe rețelele de socializare, în mod deschis, expunerea poziției în cercul colectivului la locul de muncă, este de asemenea o formă de exprimare politică.

În partea motivată a Deciziei contestate, pârâtul a apreciat că „solicitantul de azil deși duce o politică anti-guvemamentală, cu toate acestea dumnealui nu a individualizat nici o acțiune întreprinsă de către autoritățile de stat asupra sa ce ar oferi un calificativ de „temere bine întemeiată". „Solicitantul de azil nu a individualizat nici o acțiune care ar fi îndreptată asupra sa." Concluziile date ar fi justificate în sensul expus, numai dacă statul nu impune dictatura și nu persecută masiv opozanții pentru opiniile politice diferite. însă pârâtul totuși a confirmat faptul că ***** „duce o politică anti- guvemamentală". Consideră ***** că în țara sa de origine, există pericol pentru sănătatea și viața acestuia. Amenințarea vine din partea statului însuși.

Crima de război denotă încălcări deosebit de grave ale dreptului internațional umanitar, iar ***** nu dorește să fie complice la aceste'crime. Impunerea cetățenilor ruși să revină în Rusia, va aduce numai beneficii regimului existent și va contribui la mobilizarea și întărirea armatei

rusești, dar aceasta va avea consecințe grave pentru cetățenii Ucrainei.

Acțiunile armatei ruse în Ucraina sunt deja recunoscute ca crime de război, și prin urmare, cetățenii statului care nu doresc să participe la aceste ilegalități, au dreptul să solicite azil.

Pârâtul a menționat că „solicitantul de azil nu a oferit suficiente detalii și probe care ar confirma faptul că dânsul se află în vizorul autorităților de stat", însă, deseori persoanele care fug din țara s-a de origine, cu scopul de a nu fi persecutați, nu au posibilitate să prezinte acestea probe, iar potrivit art. 44 al Legii nr. 270/2008, atunci cînd o parte din motive sau când toate motivele invocate în cererea de azil, care ar justifica acordarea unei forme de protecție, nu sînt probate cu documente sau cu alte dovezi, se acordă beneficiul dubiului.

În Rezoluția referitoare la agresiunea armată a Federației Ruse împotriva Ucrainei (2023/C 229/06) se indică că de la 24 februarie 2022, Federația Rusă desfășoară un război ilegal, neprovocat, nejustificat și la scară largă de agresiune împotriva Ucrainei, acest război de agresiune constituie o încălcare izbitoare și flagrantă a Cartei ONU, a Actului final al primei Conferințe pentru Securitate și Cooperare în Europa a șefilor de stat sau de guvern și a principiilor fundamentale ale dreptului internațional; comportament inuman al forțelor ruse și al intermediarilor lor desconsideră în mod flagrant dreptul internațional umanitar .

Întoarcerea lui *****, în Federația Rusă, la fel și situația din această țară, prezintă un pericol atît pentru viața cît și pentru securitatea acestuia, or conform ultimilor știri despre războiul dintre Federația Rusă și Ucraina, rezultă că Ucraina a intrat pe teritoriul Federației Ruse, preluînd deja controlul asupra a 600 km2 și 20 de localități.

De menționat, că faptele care sunt unanim cunoscute, nu se cer a fi dovedite, iar referitor la mențiunea din motivarea deciziei precum că *****, nu a identificat nici un motiv de agresiune, dominație străină sau existența unor evenimente care ar tulbura ordinea publică, este nefondată, or chiar de la începutul agresiunilor armatei Federației Ruse pe teritoriul Ucrainei, au fost efectuate mai multe atacuri asupra teritoriului Federației Ruse, mai nou chiar a fost preluat controlul asupra unui teritoriu mare de către Ucraina și la moment se duc lupte pe teritoriul Federației Ruse.

Conform Raportului 2023/2024 AI - Amnesty International , Rusia și-a continuat războiul de agresiune împotriva Ucrainei și a permis forțelor sale armate să comită crime de război cu impunitate. în același timp, situația drepturilor omului din țară a continuat să se deterioreze. Libertatea de exprimare, de întrunire pașnică și de asociere au fost restricționate în continuare. Persoanele care au criticat autoritățile au fost supuse unei hărțuiri nejustificate, au fost condamnate la perioade lungi de închisoare și au fost supuse unor atacuri violente nepedepsite și altor măsuri represive. Autoritățile au utilizat pe scară largă legislația antiteroristă și antiextremistă împotriva grupurilor de opoziție și religioase, a criticilor individuali ai regimului și a avocaților. în centrele de detenție, tortura și alte rele tratamente au rămas larg răspândite și nepedepsite.

Din sursele de informații publice și anume raportul HRW - Human Rights Watch World Report 2023 - Rusia , s-a menționat că „invazia pe scară largă a Federației Ruse în Ucraina la 24 februarie a fost însoțită de o nouă campanie globală de eliminare a disidenței din interiorul țării.

Autoritățile și-au intensificat represiunea împotriva activismului civic, a jurnalismului independent și a disidenței politice, având aparent intenția de a reduce la tăcere sentimentul anti-război din societate și de a elimina orice critică la adresa guvernului și orice manifestare de nonconformism social".

Parlamentul Federației Ruse a adoptat o gamă largă de legi legate de introducerea cenzurii militare: au fost introduse pedepse lungi cu închisoarea pentru „acte ilegale" precum utilizarea termenului „război" în contextul conflictului armat din Ucraina, exprimarea opoziției față de invazie, discutarea acțiunilor forțelor armate ruse și raportarea crimelor de război ale acestora și a victimelor în rândul civililor ucraineni".

De asemenea, conform sursei de informații publice și anume raportul HRW - Human Rights Watch World Report 2024 - Rusia , s-a constatat că „în timpul celui de-al doilea an de la invazia pe scară largă a Rusiei în Ucraina, autoritățile au urmărit în mod constant să eradicheze orice disidență față de război și față de politica internă a Kremlinului în interiorul țării. A continuat să fie adoptată și aplicată o nouă legislație represivă, a continuat practica de a impune sentințe extrem de dure pentru declarații pașnice împotriva războiului, iar mai multe organizații proeminente pentru drepturile omului au fost lichidate".

Autoritățile ruse au continuat să utilizeze articole administrative și penale privind „discreditarea" armatei și difuzarea de „informații false" despre forțele armate pentru a suprima discursul împotriva războiului și pentru a urmări injustiție cetățenii care își exercită în mod legitim dreptul la exprimare pașnică. Potrivit proiectului privind drepturile omului OVD-Info, în 2023, cel puțin 77 de persoane au fost condamnate în temeiul articolului privind „falsurile militare" și 52 în temeiul articolului privind „discreditarea". în octombrie 2023, existau peste 350 de inculpați în cauze penale în temeiul acestor articole. Printre aceștia se numărau atât personalități bine cunoscute ale opoziției, cât și persoane care nu sunt asociate cu activismul public"

În luna aprilie 2024, a fost adoptată o lege care permite autorităților să revoce cetățenia rusă dobândită pentru „discreditare" și „falsuri de război" și să îi deporteze pe cei privați de această cetățenie, chiar dacă devin apatrizi ca urmare a acestui fapt"

Reieșind din celea relatate, motivele respingerii cererii de azil, expuse în decizia contestată sunt neîntemeiate, fiindcă pârâtul nu a apreciat corect și veridic nivelul pericolului la care poate fi supus solicitantul de azil în cazul reîntoarcerii lui în țara de origine.

Mai mult ca atît *****, este o victimă a injustiției Federației Ruse, iar aceasta îndeplinește condițiile prevăzute de art. 17 alin. (1) precum și art. 48 din Legea nr. 290 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova datorită opiniei politice, aflîndu-se în afara țării a cărei cetățenie o deține și care nu poate să se reîntoarcă în Federația Rusa.

La fel, în motivarea deciziei Inspectoratul General pentru Migrație, nu s-a expus nimic referitor la actele anexate de către *****, care demonstrează explicațiile susținute de acesta în cadrul examinării cererii de azil. Acest fapt ne aduce un dubiu rezonabil precum că de către pârât aceste acte nici nu au fost examinate. în consecință, decizia privind respingerea cererii de azil este una formală și nefondată.

Decizia contestată este pasibilă anulării deoarece este ilegală în fond, fiind emisă contrar prevederilor Legii 270/2008 ’’Privind azilul în Republica Moldova” și ilegală procesual, fiind emisă contrar unor prevederi ale Codului administrative.

Aprecierea instanței de judecată.

Prevederile art. 207 din Codul Administrativ enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ.

În privința primei condiții de admisibilitate se constată că, decizia Inspectoratului General pentru Migrație a Ministerului Afacerilor Interne cu nr.***** din 17 iulie 2024, privind respingerea cererii de azil, în sensul prevederilor art. 10 și 11 Codului administrativ, reprezintă un act administrativ individual, emanând de la o autoritate publică ca măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual, având caracter defavorabil, ori reclamantul, pretinde că prin acesta i-a fost încălcat dreptul de a beneficia de protecție pe teritoriul Republicii Moldova.

Competența pentru examinarea prezentei acțiuni, în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ revine Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), astfel, cererea de chemare în judecată fiind depusă cu respectarea dispozițiilor legale menționate.

Referitor la condiția de respectare a remediului extrajudiciar cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil până la înaintarea acțiunii în contenciosul administrativ, instanța de judecată reține următoarele.

Potrivit prevederilor art. 61 alin. (1) din Legea privind azilul în Republica Moldova nr. 270-XVI din 18.12.2008, deciziile Direcției azil și integrare privind cererile de azil pot fi atacate pe calea contenciosului administrativ fără respectarea vreunei proceduri prealabile.

În acest sens, instanța de judecată constată că, la caz procedura prealabilă nu urma a fi efectuată, iar reclamantul, a respectat procedura de contestare a deciziei Direcției azil și apatridie privind cererea de azil, direct în instanța de judecată.

Totodată, instanța de judecată va concluziona în privința netemeiniciei acțiunii reclamantului, reținând următoarele argumente.

Conform art.195 din Codul administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169-171.

Conform art.27 din Codul de procedură civilă, (1) disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanților la proces, în primul rând a părților, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecății, precum și de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea și mijloacele procedurale de apărare. (2) Instanța nu admite dispunerea de un drept sau folosirea modalității de apărare dacă aceste acte contravin legii ori încalcă drepturile sau interesele legitime ale persoanei.

Din conținutul cererii de chemare în judecată și esența revindecărilor formulate, se constată că, Shcherbakov Dmirtii, își exprimă dezacordul cu decizia Inspectoratului General pentru Migrație nr.***** din 17 iulie 2024, solicitând anularea acesteia și constatarea faptelor invocate ca fiind admisibile de acordare protecție pe teritoriul Republicii Moldova.

Prin decizia Inspectoratului General pentru Migrație a Ministerului Afacerilor Interne cu nr.***** din 17 iulie 2024, s-a respins cererea de azil, în temeiul art. 19 alin. (3) din Constituția Republicii Moldova, art. 4 alin. (3) și art. 60 alin. (1), lit. c) din Legea nr. 207 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova.

Reclamantul a invocat că a fost nevoit să părăsească Federația Rusă din cauza persecuțiilor la care ar fi fost supus de autoritățile ruse, în contextul refuzului său de a susține financiar operațiunile militare ale Federației Ruse în Ucraina. A susținut că pe numele său a fost intentat un dosar penal cu caracter politic, că i-au fost confiscate bunurile și că se teme de represiuni în cazul revenirii în țara de origine.

La momentul depunerii cererii de azil, reclamantul se afla în detenție în Penitenciarul nr. 13 Chișinău.

În conformitate cu art. 16 din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova, în condițiile prezentei legi, pe teritoriul Republicii Moldova persoanei i se acordă una din următoarele forme de protecție: a) statutul de refugiat; b) protecție umanitară; c) protecție temporară; d) azil politic.

Potrivit art. 17 alin. (1) din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova, statutul de refugiat se recunoaște, la solicitare, străinului care, în virtutea unei temeri bine întemeiate de a fi persecutat pe motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică, se află în afara țării a cărei cetățenie o deține și care nu poate sau, datorită acestei temeri, nu dorește să se pună sub protecția acestei țări; sau care, nedeținând nici o cetățenie și găsindu-se în afara țării în care își avea domiciliul legal și obișnuit, ca urmare a unor astfel de evenimente, nu poate sau, datorită respectivei temeri, nu dorește să se reîntoarcă.

Conform art. 19 din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova, protecția umanitară se acordă străinului care nu îndeplinește condițiile pentru recunoașterea statutului de refugiat, dar în a cărui privință există motive serioase și întemeiate de a crede că, în cazul în care ar fi trimis în țara sa de origine, ar fi supus unui risc real de a suferi vătămările grave definite la art. 45 alin. (3) și nu poate sau, ca urmare a acestui risc, nu dorește să obțină protecția respectivei țări.

Declarațiile reclamantului relevă că acesta se teme de urmărirea penală intentată în Federația Rusă, pe care o consideră nejustificată și motivată politic. Totuși, din materialele cauzei nu rezultă că urmărirea penală ar fi determinată de opiniile politice ale reclamantului sau că autoritățile statului de origine l-ar fi persecutat pentru asemenea opinii.

După cum rezultă din conținutul art. 45 alin. (3) lit. a)-c) al Legii privind azilul în Republica Moldova, prin vătămări grave, în sensul prezentei legi, se înțelege prezența uneia din următoarele situații: existența unei condamnări la pedeapsă capitală sau existența pericolului execuției; tortura sau tratamentele ori pedepsele inumane sau degradante aplicate solicitantului în țara sa de origine; amenințarea gravă și individuală la viața sau la integritatea corporală a unui civil din motive de violență generalizată în situații de conflict armat internațional sau intern.

În context, instanța constată că, în conformitate cu prevederile art. 48 alin. (1) al Legii

privind azilul în Republica Moldova, la evaluarea temerii bine întemeiate de persecuție sau a riscului real de a fi supus unor vătămări grave, autoritățile competente trebuie să se bazeze atât pe evenimente care au avut loc anterior părăsirii țării de origine, cât și pe cele care s-au desfășurat ulterior părăsirii țării sale de origine, iar în sensul dat, reclamantul nu a prezentat nici o probă convingătoare și pertinentă.

Reieșind din prevederile art. 56 lit. a)-f) din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova, la analizarea cererii de azil, se va ține cont: de vârsta, de trecutul, inclusiv cel al rudelor apropiate, de identitatea, naționalitatea, țările și locurile de reședință anterioare, de cererile anterioare de azil, de rutele de tranzit, documentele de identitate și de călătorie, de motivele pentru care se solicită acordarea unei forme de protecție; de faptele relevante referitoare la țara de origine, la momentul luării deciziei, inclusiv de legile și regulamentele din țara de origine și de modalitatea în care sunt aplicate; de declarațiile și documentele relevante prezentate de solicitant, inclusiv de informațiile cu privire la faptul dacă a fost supus persecuției sau la posibilitatea de a fi persecutat sau expus unor vătămări grave la întoarcere în țara de origine; de situația individuală sau de circumstanțele personale ale solicitantului: reprezintă ele persecuție sau vătămări grave; de acțiunile solicitantului, ulterioare părăsirii țării de origine: au fost ele direcționate exclusiv sau în principal spre crearea condițiilor necesare depunerii cererii de azil, evaluării posibilității ca aceste acțiuni să conducă la persecuție sau la cauzarea unor vătămări grave solicitantului în cazul reîntoarcerii în țara de origine; de existența posibilității ca solicitantul să beneficieze de protecția unei alte țări, a cărei cetățenie a dobândit-o.

Instanța reține că, potrivit practicii constante a UNHCR și a dispozițiilor art. 17 din Legea nr. 270/2008, determinarea statutului de refugiat presupune analiza cumulativă a elementului subiectiv – temerea personală a solicitantului – și a elementului obiectiv – situația concretă din statul de origine, care să justifice această temere.

Reclamantul a declarat că refuzul de a sprijini financiar operațiunile militare ale Federației Ruse și presiunile exercitate de persoane influente asupra activității sale economice i-ar fi determinat părăsirea țării.

Instanța observă că asemenea circumstanțe, chiar dacă ar fi reale, nu constituie prin ele însele acte de persecuție politică, în sensul legii. Conform pct. 83 și 84 din Manualul UNHCR, o persoană care afirmă că se teme de persecuție pentru opinii politice trebuie să dovedească faptul că autoritățile din țara de origine cunoșteau aceste opinii și că acțiunile întreprinse împotriva sa derivă direct din motive politice.

Or, în prezenta cauză, reclamantul nu a individualizat nicio acțiune concretă a autorităților statului rus care să fi avut caracter persecutoriu din cauza convingerilor sale politice. Urmărirea penală invocată se referă la fapte de natură economică, iar conform pct. 56 din același Manual, persoanele care se sustrag urmăririi penale pentru infracțiuni de drept comun nu pot fi calificate drept refugiați, decât în măsura în care urmărirea respectivă ascunde o intenție persecutorie, aspect neprobabil în cauză.

Conform jurisprudenței CtEDO și a UNHCR, se aplică un standard de probă flexibil, dar solicitantul are obligația de a coopera sincer și de a prezenta toate elementele relevante. Lipsa

unor explicații clare și a probelor relevante determină instanța să rețină că decizia autorității a fost justificată.

Totodată instanța reține că, temerea exprimată de reclamant nu poate fi calificată drept una bine întemeiată, fiind bazată mai curând pe motive economice și circumstanțe personale. În sensul pct. 62 din Manualul UNHCR, o persoană care își părăsește țara exclusiv din considerente economice este calificată drept migrant economic, și nu refugiat.

Conform pct. 80 din manualul UNHCR, a avea opinii politice diferite de cele ale guvernului nu înseamnă, în sine un motiv pentru a cere statutul refugiat, ci reclamantul trebuie să demonstreze că se teme de persecuție datorită acestor opinii. Opiniile politice ale unui profesor sau ale unui scriitor pot fi mai cunoscute decît cele ale unei persoane care nu are aceleași raporturi cu publicul.

Potrivit pct. 22 din Manualul UNHCR privind proceduri și criterii de determinare a statutului de refugiat în baza Convenției de la 1951 cu privire la statutul refugiaților, prevede că statutul de refugiat se aplică și oricărei persoane care datorită agresiunii externe, ocupației, dominației străine fie într-o parte a teritoriului fie în întreaga țară de origine sau cărei cetățenie o are, este obligată să părăsească locul de reședință obișnuită pentru a caută refugiu într-un alt loc din afara țării sale de origine sau a cărei cetățenie o are la baza definiției date, rezultă că solicitantul de azil nu a identificat nici un motiv de agresiune, dominație străină sau existența unor evenimente care au tulburat ordinea publică în localitatea sa natală. Nu are nici un motiv de temere, mai mult ca atât s-a bazat și a relatat informații generale, or, reclamantul nu a demonstrat de către cine este urmărit în țara de origine.

Din analiza probelor administrate în cauză, instanța constată că reclamantul nu a demonstrat existența unor elemente care să contureze o temere bine întemeiată de persecuție în sensul prevederilor legale și ale Manualului UNHCR privind procedurile și criteriile de acordare a statutului de refugiat.

În lumina celor expuse, instanța apreciază că autoritatea administrativă a examinat cererea reclamantului în limitele competenței sale, a analizat motivele invocate și a constatat, în mod întemeiat, lipsa elementelor de persecuție personală care să justifice acordarea unei forme de protecție internațională.

De asemenea, reținând că reclamantul a părăsit legal teritoriul Federației Ruse și nu a demonstrat că s-ar afla în vizorul autorităților din țara de origine pentru motive politice, instanța concluzionează că acesta nu se află în imposibilitatea obiectivă de a beneficia de protecția statului său național.

În consecință, analizând normele legale în coraport cu circumstanțele faptice stabilite, precum și criticele aduse către reclamant referitor la acțiunile autorității publice pârâte, instanța de judecată conchide că, decizia Inspectoratului General pentru Migrație Deciziei nr. *****din 28 ianuarie 2025, este legală și întemeiată.

În conformitate cu art. 224 alin. (1) lit. f), 232 Cod administrativ, art. 238-240 CPC, instanța de judecată, -

h o t ă r ă ș t e :

Se respinge acțiunea în contencios administrativ înaintată de ***** reprezentat de avocatul Cotruța Sergiu împotriva Inspectoratului General pentru Migrațiune, Direcția azil și apatridie cu privire la anularea deciziei nr.***** din 17 iulie 2024.

Hotărârea cu drept de atac la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunțarea hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (Sediul Rîșcani).

Președintele ședinței,
Judecător **Vladislav Holban**